

Sygn. akt: I C 1378/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Izabela Siewierska
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Iwona Glück

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019r. w Strzelcach Opolskich

sprawy z powództwa P. (...) we W.

przeciwko E. B.

o zapłatę

1. powództwo oddała
2. kosztami postępowania obciąża powoda w zakresie poniesionym.

UZASADNIENIE

Strona powodowa P. (...) z siedzibą we W. pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie dnia 14 sierpnia 2018 roku wniosła o zasądzenie od pozwanej E. B. kwoty 4.773,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty. Nadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając powód wskazał, iż pozwana zawarła dnia 16 marca 2016 roku umowę pożyczki nr (...), na podstawie której otrzymała określoną kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Warunków tych nie dotrzymała, wobec czego wierzytelność stała się wymagalna. Umowę przelewu wierzytelności z dnia 30 stycznia 2018 roku (...) przeniósł na rzecz strony powodowej całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Strona powodowa pismem z dnia 30 lipca 2018 roku wezwała pozwaną do zapłaty dochodzonej kwoty, jednak pozwana do chwili obecnej nie uregulowała zadłużenia.

Postanowieniem z dnia 11 września 2018 roku wydanym w sprawie sygn. akt VI Nc – e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

E. B., mimo zawiadomienia o terminie rozprawy, nie stawiła się na nią, będąc zawiadomioną prawidłowo i mimo takiej możliwości, nie podniosła argumentów przeciw treści pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 16 marca 2016 roku E. B. zawarła umowę pożyczki numer (...) z (...) S.A. Na podstawie umowy pozwana miała otrzymać do dyspozycji kwotę pożyczki, to jest 3.000,00 zł, zobowiązując się do spłaty należności w terminie 90 tygodni. Łączna wartość zobowiązania do spłaty którego zobowiązana była E. B. wynosiła 5.280,00 zł.

W dniu 30 stycznia 2018 roku (...), zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której sprzedał wierzytelności ujęte w załączniku do umowy.

Z wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji wynika, iż pozwana posiadała identyfikator klienta (...), umowa z wierzycielem pierwotnym została zawarta w dniu 16 marca 2016 roku. Na zadłużenie pozwanej składał się kapitał w wysokości 4.601,77 zł oraz koszty w kwocie 168,32 zł.

Pismem z dnia 30 lipca 2018 roku strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 4.928,95 zł w terminie do dnia 06 sierpnia 2018 roku.

Dowody:

- umowa łącząca pozwaną z (...) S.A., k. 54-56;
- umowa cesji wraz z załącznikami, k. 17-30;
- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji wierzytelności, k. 32;
- pismo do pozwanej z dnia 30.07.2018., k. 33;

Wyciągiem z Ksiąg Rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i Ewidencji Analitycznej nr S/211/61/ (...) z dnia 14 sierpnia 2018 roku stwierdzono figurującą wymagalną wierzytelność w stosunku do pozwanej na kwotę 4.773,86 zł wynikającą z nabytej wierzytelności od (...), a która to wierzytelność wynikać miała z umowy pożyczki nr (...).

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, k. 31.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny.

W myśl zaś art. 340 k.p.c. wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Pozwana E. B. nie stawiała się na rozprawę oraz nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, jak i nie podniosła argumentów przeciw treści pozwu, wobec czego zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Zgodnie z treścią art. 339 § 2 k.p.c. Sąd, wydając wyrok zaoczny, przyjmuje za prawdziwe twierdzenia strony powodowej o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Twierdzenia pozwu nie budzą uzasadnionych wątpliwości wówczas, gdy znajdują potwierdzenie w załączonych do pozwu dowodach, bowiem tylko w oparciu o zebrany materiał dowodowy Sąd jest władny ocenić twierdzenia zawarte w pozwie.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Przelew wierzytelności (cesja) jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę. Przelew powoduje więc, że cedent przestaje być wierzycielem, a staje się nim cesjonariusz. Dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do żądania spełnienia świadczenia.

Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego i nie budzącego wątpliwości określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem: oznaczenia stron tego stosunku, oznaczenia świadczenia oraz oznaczenia przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) i co najmniej w dostateczny sposób zindywidualizowane w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność. Skuteczne jest zbycie wierzytelności, nieoznaczonej dokładnie w umowie przelewu, jeżeli można ją określić na podstawie treści stosunku zobowiązaniowego, z którego ta wierzytelność wynika.

Strona powodowa reprezentowana była przez radcę prawnego i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

W ocenie Sądu, twierdzenia strony powodowej zawarte w pozwie, budzą uzasadnione wątpliwości, co winno skutkować oddaleniem powództwa.

Przede wszystkim na poparcie stanowiska zawartego w pozwie pełnomocnik strony powodowej przedłożył jedynie umowę przelewu wierzytelności zawartą przez (...), a powodem, dołączając załącznik do tej umowy oraz wyciąg z ksiąg funduszu i pismo do pozwanej. Powód przedłożył również umowę z wierzycielem pierwotnym, która co należy podkreślić została zawarta z (...) S.A., który to podmiot nie scedował na obecnego wierzyciela przysługujących mu w stosunku do pozwanego wierzytelności, powód nie przedłożył bowiem odpowiedniej treści umowy cesji, nawet w treści pozwu nie przytoczył okoliczności faktycznych wskazujących na ten fakt. Z powyższego wynika zatem, że (...) nie był wierzycielem pierwotnym pozwanej, a to ww. podmiot przelał na rzecz strony powodowej wierzytelność względem E. B..

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie obowiązkiem strony powodowej było przedłożenie we właściwej formie dokumentów umożliwiających wykazanie istnienia stosunku zobowiązaniowego, jak i jego wysokości. Jak już wyżej wskazano strona powodowa tego nie uczyniła.

W tym względzie z uwagi na powyższe należy wskazać, iż w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała bez wątpliwości swej legitymacji procesowej czynnej.

Legitymacja procesowa jest opartym na prawie materialnym uprawnieniem do występowania w charakterze strony w konkretnej sprawie sądowej. Legitymacja procesowa wynika ze stosunku prawnego wiążącego strony procesowe. Wymóg jej posiadania stanowi przesłankę merytorycznego rozpoznania sprawy, bowiem jeżeli sąd stwierdzi, że strony łączy więź materialno-prawna i żądanie powoda jest uzasadnione, to udzieli ochrony prawnej jednakże, aby mogła być udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona.

Za dowód skutecznego nabycia przedmiotowej wierzytelności przez powoda nie można uznać przedłożonego wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011

roku wydanym w sprawie P 1/10, art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, został uznany za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem skoro wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta nie ma mocy dokumentu urzędowego, to może być w procesie cywilnym uznany jedynie jako dokument prywatny. Jest zatem dowodem tylko na to, że osoba która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego dowodzi zatem jedynie tego, iż powód złożył oświadczenie w przedmiocie istnienia oraz nabycia wierzytelności w stosunku do pozwanej, natomiast bez poparcia innymi dowodami nie może stanowić wyłącznego dowodu na okoliczność, że taka wierzytelność rzeczywiście powodowi przysługuje.

W ocenie Sądu nie było możliwym przyjęcie - na podstawie złożonych przez powoda dokumentów - że powodowi przysługuje prawo domagania się zapłaty, bowiem nie wykazano, że wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki przysługiwała (...).

W kwestii kosztów procesu Sąd oparł się o treść przepisu art. 98 k.p.c. Z uwagi na fakt, iż strona powodowa przegrała proces w całości, Sąd obciążył ją kosztami w zakresie, w jakim je poniosła.

Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie (projekt sporządzony przez Asystenta);
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć:
  - a) pełn. strony powodowej – r. pr. M. Ł.,
2. K.. 14 dni;
3. Przedłożyć po prawomocności celem sporządzenia (...)

S., dnia 10.04.2019 r.